

“Datsegit”ak eta “desatsegit”ak

Datsegit”ak eta “desatsegit”ak eta aberats egiteko saiakera etsi bat, horra nire asmoa.

MARC CAMPÀ

Beñat Sarasola

Urkiza

Padroñ

Klix bat da dagoneko –baina ez horregatik faltsu– herritarrok, politikan, geroz eta erabaki ahalmen gutxiago dugulakoa. Lehenago ere ez zen sekulakoa izango, baina azken boladan –eta krisi garai hauetan oraindik nabariago– inolako hauteskundeetatik hautatuak izan ez diren elkarte, erakunde, kabinete, eta gisa guztietako txiringitoek erabakitzen dute gure patua: Nazioarteko Diru Funtsak, Munduko Bankuak, rating agentziek... Aldi berean, ordea, geroz eta gehiago erabaki eta parte hartzeko aukera dugulako simulakroa sinestarazten digute. SMSak bidali ditzakegu nonahi aukera baten edo bestearen alde –Diego Rivasek Realen jarraitu beharko luke?–, era guztietako inkestetan parte hartu dezakegu sarean –Rubalcaba, Chacón, Blanco, López edo Bono–, erosketa egin ostean telefonoz deitzen digute erositakoa-eta ebaluatzeko, uni-bertsitateko irakasleak ebaluatu ditzakegu –egitarauan aurreikusitakoa betetzen du, 1etik 5era–, erreferendumak antolatzen dituzte plaza baten izena erabakitzeko.

Bada, ttakunkideok, guri ere ailegatu zaigu gure ordua, duela egun batzuez geroztik, ARGIAko sareko irakurleek gure artikulua –eta aldizkariko gainontzekoak– ebaluatu ditzakete. Guri ere ailegatu zaigu gure demokrazia; Jainkoak lagun gaitzala, eta ahal dela, baita jainkoek ere. Bi botoi ditu irakurleak aukeratu, erpurua gora *Datsegit* edo erpurua behera *Desatsegit*. Nire azkeneko ttakunak, esaterako, 10 datsegit eta 10 desatsegit ditu idazten ari naizen momentu honetan. Berdinke-ta, demokraziaren apoteosia.

Idazleak, egoera berri honetan, hiru aukera ditugu.

Lehenengoa, soluzio liberal-klasikoa, esku ikusezinarena. Populuak iritzia eman dezan utzi inolako interbentzionismorik gabe. Bigarrena, Cristiano Ronaldorena. *Datsegit* botoiari sakatu behin eta berriro, nekaezin. Hirugarrena, autoflagelazioarena, *Desatsegit* botoia sakatu, ezagun baita ondo saltzen duela

gorrotatua izateak, bazterrekoa izateak. Balorazio hauek erraz manipulatu daitezkeela agerikoa da, baina ez hori bakarrik, izan ere, gauza ez baita hain simplea. Testuaren balorazio zuzen bat egiteko, horietaz aparte, beste zenbait datu ere kontuan hartu beharko liriateke eta. Besteren artean, twitterreko retweetak eta faboritoak, Facebookeko *Atsegin dut*-ak eta iruzkinak, han-hemenkako estekak, e-mail mehatxuzko eta laudoriozkoak, ezkutuko zenbakia duten telefono deiak. Dudarik ez, testua bera idaztea baino askoz ere nekezagoa da hautesmahai birtualarena egitea. Bai, Narciso gizajoaren kezka-minak egundokoak ziratekeen aro digitalean bizi izan balitz.

Hainbesterako ikerkuntza, garapen, berrikuntza eta itxurakuntzarekin, hainbeste enpresen administrazio eta zuzendaritzako lizentziaturekin, ez dut ulertzen nola ez den sortu gurean –nik dakidala– halakoa kudeatzen dituen enpresarik. Hileko kuota baten truke zure artikulua goratzera dedikatu liriateke, zabarkeriarik gabe, esan gabe doa, spam-ean erori gabe. Isil-gordeka, sareko idazle behinena izatera iritsiko zinateke: *Atsegin dut*-ak zientoka, retweetak etengabe, bibak eta aupak.

Horratx ene ideia, copyright gogorrenenaz eta patentatu hertsienaz babestua, jakina. Interesduna jar dadila ARGIA-rekin harremanetan edo dei nazala zuzenean telefonoz; hori bai, ezkutuko zenbakirik gabe, arren. ■

«
 Ttakunkideok, guri ere ailegatu zaigu gure ordua, ARGIAko sareko irakurleek gure artikulua –eta aldizkariko gainontzekoak– ebaluatu ditzakete. Guri ere ailegatu zaigu demokrazia; Jainkoak lagun gaitzala, eta ahal dela, baita jainkoek ere
 »